

10 raons per votar Puigdemont

written by Joan Fonollosa | 13 de maig de 2019

El proper dia 26 anirem a votar a les eleccions europees i com sempre passa davant de qualsevol elecció, es planteja el dubte de quina candidatura votar. En aquest cas, em sembla que per als que volem la independència de Catalunya l'elecció és clara: cal votar la candidatura encapçalada pel M.H. president Carles Puigdemont. Aquestes són les raons que, a parer meu, ho fan del tot necessari:

1. Perquè és el nostre president legítim

El president Puigdemont va ser destituït de manera totalment arbitrària i irregular, amb una aplicació de l'article 155 de la Constitució tan barroera que ni tan sols s'ajustava al que diu la lletra del text constitucional; tanmateix, ja sabem com van aquestes coses a l'Estat espanyol i ha passat el que ha passat.

El 21D, en unes condicions completament adverses, vam votar i el resultat va donar una majoria absoluta en favor de la seva investidura; si després no ha estat possible fer-la efectiva, no ha estat pas per culpa dels qui vam votar sinó, una vegada més, per l'acció de l'Estat i de tot el que ha vingut arran d'aquestes accions: no cal recordar-ho ara.

Carles Puigdemont és el nostre president, el que hem votat i ho hem de demostrar una vegada més. Li devem, i ens ho devem.

2. Perquè és qui té més ressò internacional

La raó anterior és, si ho voleu així, simbòlica i emocional, i sovint això xoca amb les raons pràctiques, que aconsellen fer una altra cosa. Però ara no és el cas, tot el contrari: les raons emocionals i simbòliques coincideixen plenament amb les raons pràctiques.

Des del seu exili a Waterloo ha desenvolupat una tasca d'internacionalització del problema català impagable. Sense la seva llibertat d'acció no hauria estat possible que a hores d'ara l'agenda catalana estigui a totes les cancelleries del món. Els presos hi aporten un component molt important com a prova de la injustícia i la ràbia amb què l'Estat espanyol ens tracta, però les limitacions que els imposa la privació de llibertat no els permeten fer gairebé res d'efectiu més enllà del seu testimoni personal. Sense Waterloo això continuaria sent "un afer intern" que a fora només preocuparia els més motivats pels drets humans, que ja sabem que no són precisament els caps de govern.

Una votació massiva a favor de la candidatura encapçalada per Carles Puigdemont seria el missatge més potent que Catalunya pot donar al món a hores d'ara.

3. Perquè és qui els fa més por

Justament per això, els poders de l'Estat han fet (fan i faran) tot el possible per evitar-ho. Ells saben, millor que ningú, el perill que representa i per això li tenen tanta por. La prova més fefaent ha estat l'intent d'eliminar-lo de les llistes electorals (junt amb el Conseller Comín i la Consellera Ponsatí, que han jugat els papers de "víctimes col·laterals"). Per sort, ha estat una acció tan matussera i tan escandalosament il·legal que han hagut de rectificar ells mateixos abans que el ridícul internacional no fos massa palès.

Però abans d'això ja n'havien donat mostres: recordeu que, tot i no ser candidat, els atacs més virulents durant la campanya del 28A van ser els adreçats a ell; molt per damunt dels adreçats, per exemple, a ERC, que sí que es presentava amb una candidatura formalment independentista.

Si Carles Puigdemont és qui més por els fa, és evident que això és exactament el que hem de votar.

4. Perquè poden sortir elegits els tres candidats vetats

Com sol passar amb Espanya, els pot acabar sortint el tret per la culata amb la jugada de voler suprimir els tres primers de la llista. A les eleccions europees del 2014, amb una participació del 46%, el nombre de vots per escó va oscil·lar entre un màxim de 324.500 i un mínim de 247.600; això vol dir que per molt que augmenti la participació, el nombre de vots necessaris per escó estarà com a màxim en una forquilla al voltant dels 450.000 a 550.000 vots. És a dir, amb un milió i mig de vots sortirien tots tres, i probablement amb bastants menys també; de fet amb la participació esperada segons les enquestes (70%) n'hi hauria prou amb 1.300.000 vots.

Si Carles Puigdemont, Toni Comín i Clara Ponsatí són elegits eurodiputats seria la plantofada més gran que podem donar a l'Estat espanyol. I és possible fer-ho si votem units.

5. Perquè quedi clar que el camí encetat l'1-0 continua

L'1-0 vam votar i vam guanyar. Després s'han comès errors, sens dubte, però això no vol dir que el camí encetat aleshores no continuï sent igual de vàlid. Ho és, i només cal fer efectiva la decisió presa.

Algunes lectures dels resultats del 28A permeten afirmar que l'independentisme es desinfla. Jo crec que no és així, però cal confirmar-ho i votar la candidatura de Puigdemont és la manera més clara i inequívoca de fer-ho.

Ningú com Carles Puigdemont encarna la voluntat de seguir endavant, fins al final, costi el que costi.

6. Per complementar el missatge del 28A

ERC va guanyar a Catalunya les eleccions del passat 28A amb el programa més suau –diguem-ho així– entre les candidatures independentistes, fins al punt que alguns han interpretat que tornen a l'autonomisme i el peix al cove. Sigui certa o no

aquesta interpretació, no hi ha dubte que els diputats que hem enviat a Madrid mostren la nostra cara més dialogant, més disposada a parlar i a pactar.

En tota negociació cal mostrar-se sempre amable i dialogant, però també cal que l'altra part tingui clar que això no és en absolut un signe de feblesa (i a Espanya tenen molta tirada a llegir-ho així). Per tant, cal deixar clar que haver enviat a Madrid una delegació "simpàtica" i oberta a parlar "de tot" no és de cap manera un indicatiu de rendició; al contrari. De fet, una postura dura de cara a Europa reforçaria la posició negociadora dels diputats electes per al Congrés.

El complement més eficaç a una delegació majoritàriament d'ERC a Madrid seria una delegació a Europa formada molt majoritàriament per membres de la candidatura encapçalada per Carles Puigdemont.

7. Perquè és l'hora de passar a l'atac

Els catalans juguem molt bé a la contra. No hi ha res que ens esperoni més que una prohibició que considerem injusta. En aquests casos la nostra capacitat de mobilització és, simplement, espectacular; en canvi, quan és l'hora de passar a l'atac ja no ens va tan bé; sembla com si ens fes mandra fer-ho o vés a saber quina altra raó psicològica és la que ens fa ser així.

Però per guanyar una guerra –que això és el que tenim ara, encara que a alguns no els ho sembli– en algun moment cal aprofitar les circumstàncies favorables i passar a l'atac. I ara ho és: les imatges del primer d'octubre, l'espectacle denigrant del judici, que no poden ni redreçar ni aturar, el xou de l'anul·lació dels candidats, el desprestigi de la diplomàcia i la justícia espanyoles... tots són elements de feblesa seva que cal aprofitar: ara és el moment adequat per passar a l'atac.

I per totes les raons exposades, el millor atac que tenim ara

mateix és votar Carles Puigdemont.

8. Perquè és una oportunitat per als Països Catalans

Les eleccions europees, com és sabut, es fan amb circumscripció única a tot l'Estat. Això vol dir que les paperetes encapçalades amb el nom de Carles Puigdemont estaran a totes les meses electorals d'Espanya, encara que a alguns els cogui.

Per aquest motiu, tots els votants del País Valencià, de les Illes i de la Franja de Ponent tenen una oportunitat –que només es presenta a les eleccions europees, cada cinc anys– d'ajudar-se ells mateixos ajudant-nos a fer eurodiputats a Puigdemont, Comín i Ponsatí.

9. Perquè també és una oportunitat per als demòcrates espanyols

A hores d'ara ja està clar per a tothom, arreu d'Espanya, que l'anomenat Règim del 78 no és res més que el franquisme amb una capa de pintura, avui ja força escrostonada, al damunt.

Malgrat aquesta constatació, els seus mecanismes de defensa permeten mantenir-la fora de les institucions, i l'únic moviment que realment està posant el règim en entredit és l'independentisme català. Per això, els demòcrates espanyols tenen ara una excel·lent oportunitat de mostrar el seu rebuig a aquest règim corrupte i decadent, votant la llista que encapçala el representant més conspicu de l'únic enemic real que té ara com ara.

A Espanya, votar Puigdemont és votar llibertat per a Catalunya, però sobretot és votar democràcia per a Espanya.

10. Perquè és una oportunitat fins i tot per a Europa

Catalunya és, avui, un laboratori on Europa s'hi juga bona part del seu futur més immediat: ¿serà una Europa dels pobles, respectuosa amb la democràcia, amant de la llibertat,

acollidora i oberta o per contra serà un club d'estats regits pels interessos egoistes de la classe dominant a cada lloc i per tant una Europa cada dia més tancada, escleròtica i burocratitzada?

Si Catalunya se'n surt, Europa tindrà una oportunitat per reconduir més fàcilment els errors comesos i començar a construir un futur millor per a tots els europeus; si no se'n surt, el futur d'Europa serà força més fosc, si més no a curt termini.

Votant Puigdemont exercim com a patriotes catalans, però també com a europeus conscients del valor de la llibertat i dels drets humans.